

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 18. 6. 2026

Čj. ČTÚ-1 283/2026-603

Na základě rozkladu podaného dne 5. 12. 2025 obchodní společností **PODA a.s.**, IČO 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti výrokům II. a III. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 21. 11. 2025, čj. ČTÚ-31 680/2025-638/IV. vyř. - SiL, o návrhu obchodní společnosti PODA a.s. proti účastníkovi, kterým je pan [REDACTED] ve věci sporu o zaplacení dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací na základě smlouvy č. 19177325 v celkové výši 2 059 Kč s příslušenstvím, vydávám podle § 123 odst. 1 a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), podle § 141 odst. 11 správního řádu, po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené výroky II. a III. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 21. 11. 2025, čj. ČTÚ-31 680/2025-638/IV. vyř. - SiL, se potvrzují.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“), odbor pro severomoravskou oblast (dále souhrnně jen „správní orgán I. stupně“ či „prvostupňový orgán“) vydal dne 21. 11. 2025 **rozhodnutí čj. ČTÚ-31 680/2025-638/IV. vyř. - SiL** (dále jen „napadené rozhodnutí“, popř. jen „rozhodnutí“), kterým rozhodl o návrhu obchodní společnosti PODA a.s., IČO 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava (dále jen „navrhovatel“) na zaplacení dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací ve výši 2 059 Kč s příslušenstvím, podaném dne 18. 7. 2025 proti odpůrci, kterým je [REDACTED] (dále jen „odpůrce“), tak, že:

- ve výroku I. části návrhu vyhověl a uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací ve výši 820 Kč za dvě návazná zúčtovací období od 1. 11. 2022 do 31. 12. 2022, resp. za zúčtovací období od 1. 2. 2023 do 28. 2. 2023;
- výrokem II. části návrhu na zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací za „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ ve výši 1 239 Kč **s příslušenstvím**, za zúčtovací období od 1. 2. 2023 do 28. 2. 2023 **nevyhověl**;
- výrokem III. správní orgán I. stupně nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení.

Proti výrokům II. a III. rozhodnutí podal **navrhovatel** dne 5. 12. 2025 **rozklad**.

Odpůrce se k podanému rozkladu nevyjádřil.

Správní orgán I. stupně, který neshledal důvod pro postup dle ustanovení § 87 správního řádu (tedy pro tzv. autoremeduru), ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis odvolacímu správnímu orgánu spolu se svým stanoviskem.

Podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „*správní orgán II. stupně*“).

Podle ustanovení § 152 odst. 5 správního řádu, nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popř. uživatelem, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Například ustanovením § 64 odst. 1 téhož zákona je stanovena povinnost účastníka, který je koncovým uživatelem, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací, uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále podle § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, resp. v rozkladu. Podle § 89 odst. 2 věty třetí správního řádu, k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží.

Navrhovatel rozkladem napadl toliko výroky II. a III. rozhodnutí. V souladu s § 82 odst. 3 správního řádu nabyl proto výrok I. právní moci marným uplynutím lhůty pro podání rozkladu a stal se vykonatelným. Předmětem rozkladového řízení jsou tak pouze výroky II. a III. rozhodnutí.

Z předloženého spisového materiálu zjistil správní orgán II. stupně zejména následující relevantní skutečnosti.

Úřadu byl dne 18. 7. 2025 doručen **návrh** navrhovatele na zahájení správního řízení proti odpůrci ve věci sporu o zaplacení dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací na základě smlouvy č. 19177325 za dvě navazující zúčtovací období od 1. 11. 2022 do 31. 12. 2022 a zúčtovací období od 1. 2. 2023 do 28. 2. 2023 v celkové výši 2 059 Kč s příslušenstvím. Navrhovatel současně požadoval, aby mu odpůrce nahradil náklady řízení ve výši odpovídající zaplacenému správnímu poplatku.

Navrhovatel v návrhu zejména uvedl, že s odpůrcem uzavřel smlouvu č. 19177325-D/1 ze dne 29. 5. 2019, smlouvu č. 19177325-D/2 ze dne 21. 6. 2021 a smlouvu č. 19177325-D/3 ze dne 2. 5. 2022, na jejichž základě poskytoval odpůrci připojení k síti Internet a související služby (dále též jen jako „*Smlouva*“). Ve Smlouvě se odpůrce zavázal platit cenu za poskytované služby. Odpůrce však svou povinnost neplnil a do dnešního dne navrhovateli dluží částky vyfakturované fakturami č. 9221276780 (faktura je částečně uhrazena částkou 10 Kč), 9221394087, 9230120413, 9230120414. S ohledem na soustavné neplacení ceny za poskytované služby ze strany odpůrce navrhovatel dne 9. 1. 2023 Smlouvu vypověděl, v důsledku čehož Smlouva zanikla dne 25. 1. 2023 - uplynutím výpovědní doby v délce trvání 15 dnů dle ustanovení odst. 12. 4. Všeobecných obchodních podmínek (dále jen „*VOP*“).

Jak dále navrhovatel v návrhu uvedl, vzhledem k tomu, že Smlouva byla ukončena z důvodu na straně odpůrce před uplynutím doby dvou let ode dne jejího uzavření, zanikl odpůrci nárok na podmíněnou slevu z *Poplatku za zavedení připojení* sjednanou ve Smlouvě. Výzvou k úhradě ze dne 2. 2. 2023 navrhovatel vyzval odpůrce k úhradě poplatku za zavedení připojení v částce 1 239 Kč, k čemuž současně vystavil odpůrci fakturu (č. 9230120414). Výzva i faktura byly zaslány na e-mailovou adresu odpůrce, faktura navíc i prostřednictvím Klientské zóny. Navrhovatel návrh doložil mj. Smlouvou, Předávacím protokolem, Výpovědí smlouvy s dodejkou, VOP, dlužnými vyúčtováními, Výzvou k úhradě a Předžalobní výzvou s dodejkou.

Správní orgán I. stupně přípisem ze dne 6. 8. 2025 vyrozuměl účastníky řízení o zahájení správního řízení dnem doručení návrhu. Následně je přípisem ze dne 15. 10. 2025 vyrozuměl o tom, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž mají možnost se seznámit a vyjádřit se k nim.

Žádný z účastníků se k věci již nevyjádřil.

Dne 21. 11. 2025 správní orgán I. stupně ve věci **rozhodl** způsobem, který je shrnut již výše.

Vzhledem k tomu, že výrok I. rozhodnutí navrhovatel rozkladem nenapadl, nepřistoupil správní orgán II. stupně k rekapitulaci jeho odůvodnění.

K výroku II., kterým správní orgán I. stupně nevyhověl návrhu na zaplacení ceny odpovídající položce „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“, prvostupňový orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl zejména následující:

Smlouva ze dne 21. 6. 2021 obsahovala ujednání o poskytnutí 100% podmíněné slevy na zřizovací poplatky (případně zařízení), podmíněné trváním smlouvy po dobu alespoň 2 let. V případě předčasného ukončení smlouvy z důvodů na straně zákazníka dochází k zániku nároku na slevu a poskytovatel je oprávněn doúčtovat plnou cenu těchto plnění. Za ukončení z důvodů na straně zákazníka se považuje mj. i ukončení pro neplacení či porušení smluvních povinností. Správní orgán I. stupně aplikoval úpravu § 63b odst. 7 a 8 zákona o elektronických komunikacích, která omezuje rozsah úhrad při předčasném ukončení smlouvy se spotřebitelem. Konstatoval, že nárok na úhradu spojený se „zánikem podmíněné slevy“ je třeba posuzovat jako úhradu související s předčasným ukončením smluvního vztahu, a proto podléhá zákonným limitům. V posuzovaném případě byla smlouva ukončena výpovědí poskytovatele dne 9. 1. 2023 (účinky k 25. 1. 2023), tj. po uplynutí více než 3 měsíců od jejího uzavření. Tím nebyla splněna zákonná podmínka dle § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích, která připouští požadování určité úhrady pouze při ukončení závazku do 3 měsíců od uzavření smlouvy a zároveň stanoví její maximální výši. Správní orgán I. stupně uzavřel, že smluvní ujednání o doúčtování zřizovacího poplatku je v rozsahu přesahujícím zákonné limity v rozporu s kogentní právní úpravou. Nárok na úhradu položky „zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ (1 239 Kč) proto nevznikl, a nebylo možné přiznat ani související příslušenství.

Výrok III. ohledně nákladů řízení zdůvodnil správní orgán I. stupně s odkazem na ust. § 141 odst. 11 správního řádu tím, že navrhovatel nebyl v řízení úspěšnější a odpůrce náhradu nákladů nepožadoval.

Rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 21. 11. 2025 a odpůrci dne 8. 12. 2025.

Rozklad navrhovatele proti výrokům II. a III. uvedeného rozhodnutí byl podán dne 5. 12. 2025 jako včasný, tj. v zachované patnáctidenní lhůtě.

V rozkladu navrhovatel namítá nezákonnost a nesprávnost rozhodnutí. Zopakoval, že součástí Smlouvy bylo ujednání o zřizovacím poplatku za zavedení připojení, který byl zákazníkovi poskytnut se 100% podmíněnou slevou, vázanou na trvání smlouvy alespoň 2 roky. V případě předčasného ukončení smlouvy z důvodů na straně zákazníka bylo sjednáno právo navrhovatele doúčtovat plnou cenu tohoto poplatku; za ukončení z těchto důvodů se považovalo i ukončení pro neplacení. Navrhovatel prokázal, že služby byly řádně zřízeny a poskytnuty, a že smlouva byla ukončena jeho výpovědí dne 9. 1. 2023 (s účinky ke

dni 25. 1. 2023) z důvodu neplnění platebních povinností odpůrce, tedy před uplynutím sjednané minimální doby.

Pokud správní orgán I. stupně posoudil nárok na úhradu zřizovacího poplatku jako plnění podléhající limitům dle § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích (ZEK), tedy jako úhradu spojenou s předčasným ukončením smlouvy, a uzavřel, že smluvní ujednání o jeho doúčtování je v rozporu s kogentní právní úpravou, aplikoval na věc právní normu, která na daný právní vztah nedopadá. Uplatněný nárok, jak navrhovatel namítá, nepředstavuje úhradu za předčasné ukončení smlouvy, nýbrž cenu za již poskytnuté plnění (aktivaci služby). Institut podmíněné slevy vázané na rozvazovací podmínku je odlišný od odstupného za předčasné ukončení smlouvy, na tento typ plnění proto nelze aplikovat § 63b odst. 8 ZEK. Úhrada za předčasné ukončení smlouvy představuje finanční vypořádání (odstupné) za neuskutečněné budoucí plnění (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR čj. 33 Cdo 3608/2018-114), zatímco v daném případě jde o úhradu za již realizovanou službu, jejíž náklady byly vynaloženy a vztahují se k minulosti.

Správní orgán I. stupně tak dle navrhovatele aplikoval nesprávnou právní normu na zjištěný skutkový stav a neoprávněně odepřel nárok na úhradu zřizovacího poplatku, přestože jde o cenu za již poskytnuté plnění, nikoli o sankci či odstupné za předčasné ukončení smlouvy.

Odpůrce se k podanému rozkladu nevyjádřil.

Správní orgán II. stupně k věci uvádí následující.

Navrhovatel se domáhá zaplacení uvedené položky s odkazem na příslušná ujednání ve Smlouvě ve spojení se skutečností, že Smlouva byla ukončena předčasně z důvodu na straně odpůrce, konkrétně pro soustavné neplacení cen, kvůli čemuž navrhovatel přistoupil k vypovězení Smlouvy.

Skutková zjištění, jež jsou ve věci nesporná, lze rekapitulovat následovně. Navrhovatel s odpůrcem uzavřeli dne 29. 5. 2019 smlouvu (č. 19177325-D/1) a později ve dnech 21. 6. 2021 a 2. 5. 2022 uzavřeli dva její dodatky (č. 19177325-D/2 a č. 19177325-D/3). Dodatkem ze dne 21. 6. 2021 byla změněna dosavadní smlouva ze dne 29. 5. 2019 v rozsahu Služby a Ceny. Současně byl sjednán nový Poplatek za zavedení připojení. Dodatkem ze dne 2. 5. 2022 byl obsah dosavadní smlouvy opět změněn v rozsahu Služby a Ceny, dále bylo výslovně mj. sjednáno, že ujednání o Poplatku za zavedení připojení (a/nebo Poplaticích za zavedení TV služby a ceně za prodej zařízení) a s tím související podmíněné slevy, pokud byly sjednány v Dosavadní Smlouvě, se touto Smlouvou nemění. (Pro uvedené smluvní dokumenty byla již výše v textu zavedena souhrnná zkratka „Smlouva“). Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou s 30denní výpovědní lhůtou, což bylo rovněž výslovně ujednáno v textu Smlouvy.

Navrhovatel s odpůrcem ve Smlouvě sjednal tzv. „zřizovací poplatky“, resp. slevu z těchto zřizovacích poplatků, kdy odpůrci byla v daném případě poskytnuta sleva ve výši 100 % z Poplatku za zavedení připojení (1 239,67 Kč).

Ke zřizovacím poplatkům pak Smlouva dále obsahuje ujednání v následujícím znění: *„Zákazníkovi je dle části Zřizovací poplatky poskytnuta podmíněná sleva ve výši 100 % z takového poplatku nebo ceny zařízení. Poskytnutí slevy či slev dle předchozí věty je podmíněno trváním této Smlouvy po dobu alespoň dvou let ode dne jejího uzavření. Sleva či slevy jsou Zákazníkovi poskytnuty k okamžiku uzavření této Smlouvy. V případě ukončení této Smlouvy před uplynutím doby dvou let ode dne jejího uzavření z jakéhokoli důvodu na straně Zákazníka nárok na slevu či slevy dle tohoto odstavce Zákazníkovi zanikne a Poskytovatel je oprávněn vyúčtovat plnou cenu takového Poplatku za zavedení připojení a/nebo Poplatků za zavedení TV služby, případně i plnou cenu prodaného zařízení, které byly v této Smlouvě sjednány. Ukončením Smlouvy z důvodu na straně Zákazníka se rozumí také ukončí-li Smlouvu Poskytovatel proto, že Zákazník neposkytne součinnost se zprovozněním služby po dobu delší než 60 dnů, soustavně opožděně nebo soustavně neplatí cenu za služby nebo neuhradí požadovanou zálohu, byla-li sjednána, zneužívá služeb nebo neprovedl opatření potřebná k zabránění zneužití služeb jinou osobou nebo proto, že Zákazník při uzavření Smlouvy uvedl nepravdivé údaje. Soustavně opožděným placením se rozumí zaplacení nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování ceny po lhůtě splatnosti. Soustavným neplacením se rozumí existence nejméně 3 nezaplacených vyúčtování ceny.“*

Navrhovatel dne 9. 1. 2023 smlouvu vypověděl z důvodu neplacení. Dne 2. 2. 2023 vyzval navrhovatel odpůrce k úhradě Poplatku za zavedení připojení v částce 1 239 Kč, k čemuž odpůrci současně vystavil fakturu – daňový doklad č. 9230120414 se splatností dne 13. 2. 2023. Ve výzvě k úhradě odkázal na ve Smlouvě sjednanou povinnost odpůrce uhradit navrhovateli uvedený zřizovací poplatek, z něhož byla odpůrci poskytnuta podmíněná sleva ve výši 100 %, jejíž poskytnutí bylo podmíněno trváním této Smlouvy po dobu alespoň dvou let ode dne jejího uzavření s tím, že ve Smlouvě bylo ujednáno, že v případě ukončení Smlouvy před uplynutím doby dvou let ode dne jejího uzavření z jakéhokoli důvodu na straně Zákazníka právo na slevu či slevy dle tohoto odstavce Zákazníkovi zanikne a Poskytovatel je oprávněn vyúčtovat plnou cenu Poplatku za zavedení připojení a/nebo Poplatků za aktivaci TV služby, pokud byly tyto poplatky sjednány, případně i plnou cenu prodaného zařízení.

Po posouzení předmětné věci, s ohledem na rozkladové námitky, dospěl správní orgán II. stupně k závěru, že podaný rozklad není důvodný. Správní orgán I. stupně rozhodl správně, když nároku na zaplacení ceny za položky „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ ve výši 1 239 Kč (dále též jako „zřizovací poplatek“) nevyhověl.

Níže správní orgán II. stupně doplňuje, upřesňuje a částečně koriguje důvody, pro které nebylo možné navrhovateli v části návrhu na zaplacení zřizovacích poplatků vyhovět, v rámci čehož současně vypořádává rozkladové námitky navrhovatele.

Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem (resp. její dodatek, který obsahoval ujednání o zřizovacím poplatku) byla uzavřena za účinnosti zákona o elektronických komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2021. Pro posouzení věci je tak třeba primárně aplikovat ustanovení zákona ve znění účinném do konce r. 2021.

Zákon o elektronických komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2021 ve svém **§ 63 odst. 1 písm. p)** stanovil, že *ve smlouvě o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací nebo připojení k veřejné komunikační síti musí být srozumitelným, úplným a snadno přístupným způsobem uvedeno vždy v případě ukončení smlouvy před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, ať již výpovědí, nebo dohodou smluvních stran, 1. informace o výši úhrady, která smí být v případě smlouvy se spotřebitelem požadována pouze, pokud smlouva skončí do tří měsíců od uzavření, a která nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem vyšší než jedna dvacetina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacetina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, přičemž výše úhrady se počítá z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud je poskytována sleva oproti ceníkové ceně, nelze určit výši úhrady z ceníkové ceny, a 2. výše úhrady nákladů spojených s telekomunikačním koncovým zařízením, které bylo účastníkovi poskytnuto za zvýhodněných podmínek.*

Pro úplnost správní orgán II. stupně uvádí, že právní úprava účinná od 1. 1. 2022 oproti předchozí, na věc dopadající, právní úpravě dále rozšířila rozsah zákonné limitace úhrady při předčasném ukončení smlouvy, když tuto nově vztáhla nejen na smlouvy se spotřebiteli, ale i na smlouvy uzavírané s fyzickými osobami podnikajícími, v základu nicméně zůstala shodná.

Konkrétně v § 63b odst. 8 zákon o elektronických komunikacích účinný od 1. 1. 2022 stanoví, že *V případě zániku závazku ze smlouvy výpovědí, nebo dohodou smluvních stran před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, z jiných důvodů než podle odstavce 7, smí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo koncovým uživatelem, který je podnikající fyzickou osobou, úhrada požadována pouze, pokud smlouva skončí do 3 měsíců ode dne jejího uzavření, a nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, vyšší než jedna dvacetina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacetina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, přičemž výše úhrady se počítá z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud je poskytována sleva oproti ceníkové*

ceně, nelze určit výši úhrady z ceníkové ceny. V případě dotovaného koncového zařízení se postupuje podle odstavce 7.

Vzhledem k tomu, že předmětná právní úprava zákona o elektronických komunikacích [jak § 63 odst. 1 písm. p) účinný do konce r. 2021, tak i aktuálně účinný § 63b odst. 8] má kogentní povahu, tedy nepřipouští odchýlení na základě vůle smluvních stran, zakládá její porušení důvod neplatnosti dotčeného smluvního ujednání ve smyslu § 580 odst. 1 občanského zákoníku. Podle tohoto ustanovení je neplatné právní jednání, které odporuje zákonu, vyžaduje-li to smysl a účel dané právní úpravy.

Komentářová literatura¹ k ustanovení § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích, která je využitelná i pro výklad dřívějšího § 63 odst. 1 písm. p) téhož zákona ve vztahu ke smlouvám uzavíraným se spotřebiteli, uvádí, že: „V případě, že smlouva skončí kdykoli po uplynutí doby tří měsíců ode dne jejího uzavření, nelze úhradu za předčasné ukončení požadovat vůbec. V případě výpovědi tak například platí, že pokud uplyne výpovědní doba, když uplynutím výpovědní doby dojde k zániku závazku (nelze-li závazek vypovědět bez výpovědní doby), po uplynutí tří měsíců od uzavření smlouvy není dána povinnost k úhradě za předčasné ukončení smlouvy. V případě, že smlouva skončí do tří měsíců od jejího uzavření, úhrada může být požadována maximálně ve výši dvacetiny ceny zbývajících měsíčních paušálů, tj. zvýhodněné ceny, resp. součtu minimálního měsíčního plnění, pokud se účastník, který je spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, k takovému měsíčnímu plnění zavázal, přičemž nemůže být účtována ceníková cena, pokud byla sjednána sleva oproti ceníkové ceně.“

Ačkoli byla Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem formálně sjednána na dobu neurčitou, je nepochybně nutno na daný smluvní vztah **nahlížet materiálně jako na smlouvu uzavřenou na dobu určitou**. Z tohoto důvodu je třeba na Smlouvu přiměřeně aplikovat ustanovení § 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích (ve znění do 31. 12. 2021), a tedy posoudit její soulad s tímto ustanovením, a to z níže uvedených důvodů.

Smluvní ujednání je třeba vždy posuzovat ve smyslu § 555 občanského zákoníku podle svého obsahu, nikoli dle výkladu subjektu, který takové smluvní (u)jednání předložil k podpisu protistraně (spotřebiteli). To potvrzuje například i rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 9. 2013, sp. zn. 32 Cdo 3092/2011, který mj. konstatuje, že *pro posouzení právní povahy ujednání není rozhodný užitý právní pojem, nýbrž obsah ujednání, z něhož je zřejmé, k čemu směřovala vůle stran*.

¹ § 63b. In: CHUDOMELOVÁ, Z., BERAN, M., JADRNÝ, V., NĚMEČKOVÁ, Š., NOVÁK, J. [Připravujeme] Zákon o elektronických komunikacích. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-2-17]. ASPI_ID KO127_2005CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

Na Smlouvu mezi navrhovatelem a odpůrcem je třeba nahlížet obdobně jako na smlouvu uzavřenou na dobu určitou, neboť Smlouva na odpůrce fakticky kladla požadavek na jeho minimální setrvání ve smluvním vztahu po dobu 2 let, když obsahovala ujednání, které by zákazníka (odpůrce) při dřívějším („předčasném“) skončení smluvního vztahu negativně finančně postihlo. Odpůrce byl výše citovaným smluvním ujednáním, které navazuje na výpověď Smlouvy před sjednanou minimální dobou trvání Smlouvy (2 roky) povinností odpůrce zaplatit fixní úhradu za „zánik podmíněné slevy“ ze zřizovacích poplatků, limitován ve svobodě rozhodování o pokračování či nepokračování ve smluvním vztahu. Ve svém důsledku tak byl odpůrce (spotřebitel) po dobu dvou let fakticky zbaven možnosti bez dodatečných nákladů učinit kroky směřující například ke změně poskytovatele služeb, a to navzdory oprávněnému očekávání, že u smlouvy na dobu neurčitou bude mít takovou flexibilitu k dispozici.

Dle § 1812 odst. 1 občanského zákoníku platí, že lze-li obsah smlouvy vyložit různým způsobem, použije se výklad pro spotřebitele nejpříznivější. V případě smlouvy uzavřené formálně na dobu neurčitou, jako v posuzovaném případě, nemůže být postavení spotřebitele horší než v případě smlouvy uzavřené na dobu určitou, k níž se váže zákonné ustanovení **§ 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích ve znění do 31. 12. 2021**, které účastníka smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací na dobu určitou chrání, a to tím, že omezuje výši finančního plnění, které může poskytovatel požadovat při jejím předčasném ukončení ze strany účastníka.

Z uvedeného důvodu je nezbytné na předmětnou Smlouvu aplikovat uvedené zákonné ustanovení a posoudit, zda smluvní ujednání, o které navrhovatel svůj nárok opírá, bylo v době uzavření Smlouvy v souladu s právní úpravou.

Navrhovatel do Smlouvy zakomponoval ujednání o zřizovacích poplatcích, resp. o svém nároku na jejich úhradu v pevné částce pro případ, že Smlouva bude z důvodů na straně účastníka (odpůrce) ukončena před uplynutím minimální doby trvání 2 let, přes platnost a účinnost ustanovení § 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích v tehdejší znění. Navrhovatel se snaží sjednaný zřizovací poplatek v rozkladu prezentovat jakožto poplatek za již dříve samostatně poskytnutou službu elektronických komunikací. Takový výklad je však zcela účelový a nemůže obstát. Ve skutečnosti totiž nárok na zaplacení zřizovacích poplatků navrhovateli dle smluvního ujednání vzniká teprve po předčasném skončení Smlouvy. Navrhovatel se Smlouvou zavázal odpůrci, že nebude požadovat úhradu sjednaných zřizovacích poplatků, a to za podmínek setrvání odpůrce ve smluvním vztahu po dobu alespoň dvou let od uzavření Smlouvy. Podmíněná sleva ze zřizovacích poplatků však není Smlouvou vázána na poskytování žádné konkrétní služby elektronických komunikací, ani nebyla sjednávána s odpůrcem *ad hoc*. Jinými slovy, odpůrce neměl na výběr, zda podmíněnou slevu ze zřizovacích poplatků s navrhovatelem aktivně sjedná, či nikoli; nejednalo se o službu, kterou by o své vůli zvolil k objednaným službám

elektronických komunikací „navíc“. Z textu Smlouvy plyne, že toto ujednání bylo neoddělitelnou součástí smluvního vztahu, nikoli nějakou „speciální“ nabídkou pro vybrané zákazníky.

Je zřejmé, že ujednání o zřizovacích poplatcích obchází zákonnou limitaci úhrady při zániku závazku, od níž se však nelze smluvně odchýlit, resp. nelze ji překročit v „neprospěch“ zákazníka (spotřebitele). Ujednání Smlouvy, jež ukládá odpůrci (zákazníkovi) povinnost uhradit navrhovateli v případě zániku smlouvy před uplynutím 2 (dvou) let od jejího uzavření zřizovací poplatky, a to navíc v předem stanovené fixní výši, je v zásadním rozporu s právní úpravou účinnou ke dni uzavření smlouvy, jež upravuje limity úhrad při skončení závazku ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací sjednané na dobu určitou. Ujednání o zřizovacích poplatcích je s ustanovením § 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích v tehdejší znění v příkrém rozporu z důvodu, že obchází zákonnou limitaci úhrady spojené se zánikem závazku, a to nejen ve vztahu k podmínkám, za nichž lze takovou úhradu požadovat, tak i pokud jde o její výši. Jak již bylo správním orgánem II. stupně výše konstatováno, uvedené **způsobuje neplatnost takového smluvního ujednání** ve smyslu § 580 odst. 1 občanského zákoníku.

Právo na úhradu podle § 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích (ve znění účinném do 31. 12. 2021) musí být výslovně a platně sjednáno ve smlouvě; nevzniká přímo ze zákona. Je-li smluvní ujednání upravující úhradu pro případ předčasného ukončení smluvního vztahu z výše uvedených důvodů neplatné, postrádá smysl zabývat se otázkou, zda k ukončení smluvního vztahu došlo před uplynutím tří měsíců od uzavření smlouvy, či až po uplynutí této doby. Jinak řečeno, nelze posuzovat splnění podmínek práva (na úhradu), které nebylo platně sjednáno, a nemohlo tak vůbec vzniknout.

Správní orgán II. stupně potvrzuje, že **z vyložených důvodů nelze nárok navrhovatele na úhradu položky „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ považovat za oprávněný**.

Správnímu orgánu II. stupně proto nezbylo než rozklad navrhovatele podaný proti výroku II. napadeného rozhodnutí zamítnout jako nedůvodný a výrok II. potvrdit, a to postupem podle § 90 odst. 5 správního řádu.

K výroku III. napadeného rozhodnutí ohledně náhrady nákladů (prvostupňového) řízení se uvádí následující.

Dle § 141 odst. 11 správního řádu platí, že *Ve sporném řízení přiznává správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu*

nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

Vzhledem k tomu, že v prvostupňovém řízení byl procesně úspěšnější odpůrce, kterému však žádné náklady řízení nevznikly, správní orgán I. stupně adekvátně nepřiznal náhradu nákladů řízení žádné ze sporných stran. **Jestliže byl výrok II. správním orgánem II. stupně potvrzen jako správný, je namístě se ztotožnit rovněž s výrokem III. učiněným v napadeném rozhodnutí ohledně nákladů řízení.**

K výroku o náhradě nákladů řízení o rozkladu pak správní orgán II. stupně uvádí, že mu není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by odpůrci, coby účastníkovi řízení, který měl ve smyslu § 141 odst. 11 správního řádu v řízení o rozkladu plný úspěch, nějaké náklady v rámci řízení o rozkladu vznikly. Proto se náhrada nákladů řízení o rozkladu nepřiznává žádnému z účastníků.

Na základě všech výše uvedených skutečností správní orgán II. stupně na základě svého oprávnění podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Marek Ebert
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu